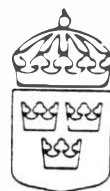

Motion till riksdagen

1989/90:Jo516

av Ingrid Andersson m.fl. (s)

Dricksvattenförsörjningen

Mot.
1989/90
Jo516–522

Under senare år har dricksvattenfrågorna fått ökad uppmärksamhet, bl.a. för att ett flertal vattenburna epidemier förekommit. Den torra sommaren 1989 uppmärksammade oss också på att vattenbrist kan vara ett reellt och allvarligt problem även i vårt land.

Vatten är ett absolut oundgängligt livsmedel. I Sverige har det varit en självklarhet att vi haft riklig tillgång på vatten av god kvalitet.

Kraven ökar nu starkt på ökad effektivitet när det gäller tillsyn av dricksvatten. De gäller för det kommunala nätet och för enskilda vattentäkter. Gamla vattenledningar fulla med avlagringar kan i årtionden leverera gott vatten. När surhetsgraden ändras, kan tungmetaller och andra ämnen fällas ut och ledningarna rosta sönder.

Kommunerna behöver allmänna råd om hur dricksvattenkontroll skall utföras. Det behövs ökad utbildning för dem som ansvarar för dricksvattenförsörjningen. Kommunerna behöver mer hjälp av teknisk expertis samtidigt som det är brist på utbildade va-tekniker. Det behövs också åtgärder när det gäller enskilda vattentäkter.

För permanentboende är det i storleksordningen 400 000 brunnar. Behovet av friskt vatten till husdjur bör också beaktas. Räkna man in vattenförsörjningen för fritidsboende, så berörs 2 miljoner människor och ytterligare 400 000 brunnar. En översiktlig bedömning, grundad på olika undersökningar, är att ca 10 % av de borrade och ca 30 % av de övriga brunnarna är i otillfredsställande skick beträffande vattenkvalitet och utförande. Här ställs den enskilde inför stora problem. Spontant har växt fram en omfattande rådgivning genom Sveriges geologiska undersökning (SGU) och statens lantbrukskemiska laboratorium (SLL). Ett direkt uppdrag bör ges dessa att svara för information och rådgivning för att utveckla verksamheten.

Vårt vatten hotas också av olika föroreningar. Från markytan förorenas vatten på många håll av kemikalier från utsläpp, inte minst från jordbrukets kvävegödsling.

För vattnet i naturen ansvarar naturvårdsverket. Ansvaret för vårt vatten är således spritt på många olika myndigheter. Dessa lyder dessutom under olika departement. Det försvårar att åstadkomma det övergripande ansvar för vårt vatten som är nödvändigt, om vi i framtiden skall ha tillräckligt med dricksvatten av god kvalitet.

Livsmedelsverket har de senaste åren fått en ökning av budgeten för dricksvattenfrågor och mycket arbete pågår, det är vi medvetna om.

Mot. 1989/90
Jo516

Regeringen uppdrog i september 1989 åt naturvårdsverket att utarbeta en nationell strategi för god vattenkvalitet.

Arbetet skall ske i nära samråd med livsmedelsverket som samma dag fick i uppdrag att kartlägga dricksvattensituationen i landet. Samråd skall dessutom ske med övriga berörda myndigheter och verk såsom SMHI, lantbruksstyrelsen, plan- och bostadsverket, SGU, KMI, länsstyrelserna och kommunförbundet. Uppdraget skall vara slutfört senast den 15 september 1990.

Enligt vår uppfattning bör resultatet av utredningen bli, förutom en nationell strategi för god dricksvattenkvalitet, ett förslag till program för forskning kring våra dricksvatten.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utarbetande av strategi och forskning kring vårt dricksvatten.

Stockholm den 24 januari 1990

Ingrid Andersson (s)

Gustav Persson (s)

Barbro Andersson (s)

Gunnar Thollander (s)

Björn Kaaling (s)